

EEN VISJE ETEN MET...

JERNEY EN BERT

Alle mannen van mijn leeftijd waren stiekem ooit wel een heel klein beetje verliefd op haar. Jerney Kaagman was de *leading lady* van Earth & Fire, de fameuze popband uit de jaren zeventig. Haar man Bert Ruiter werd bassist van de band.

TEKST LORENZO LEDEL. FOTOGRAFIE PATRICIA STEUR MET DANK AAN RESTAURANT BRIDGES INSPIRED BY RON BLAAUW

Iets met kreeft zou wel lekker zijn. Ik ben een kreeft, en ik ben er ook gek op." Met die wens van Jerney Kaagman weet de keuken natuurlijk wel raad.

Een jeugdicoon, dat is ze voor mij. Maar iederéén tegen wie ik vertelde dat ik met Jerney ging eten, begon direct enthousiast over de blauwleren catsuit die ze eind jaren zeventig aanhad als ze *Weekend*

zong met haar band Earth & Fire. Jerney staat op het netvlies van een generatie. "Het pak hebben we net gedoneerd aan de Stichting Beeld en Geluid. Het is tenslotte een stukje Nederpop-historie," aldus Jerney, die het nu dus echt nooit meer aantrekt. Niet dat ze er niet meer in past, nee, dat zou makkelijk gaan. Wat ziet ze er prachtig uit! Maar Jerney heeft

de ziekte van Parkinson. Eind vorig jaar kwam ze er publiekelijk mee naar buiten, in het blad *Weekend* (hoe toepasselijk) en in een interview met Pauw en Witteman. "Mijn moeder had ook Parkinson, en Bert en ik hebben haar de laatste jaren verzorgd. We weten dus wat ons te wachten staat." Jerney beweegt wat moeizamer, maar

FOTO PATRICIA STEUR

wat maakt het haar lief en kwetsbaar. In niets is ze het strenge jurylid van *Idols*, zoals de jeugd haar heeft leren kennen. Wel betrap ik mezelf er op dat ik regelmatig Bert aanspreek, terwijl het over Jerney gaat. Alsof ik haar de moeite wil besparen – ze wordt snel moe. En ook wel een beetje omdat haar ogen je soms licht spottend aankijken, waardoor je denkt dat je misschien iets fout doet. Maar die blik, daar moet Bert Ruiter ooit voor zijn gevallen – net als al die andere mannen natuurlijk. Ze is al vierendertig jaar met hem samen. Hij was bassist bij Focus (“Dat was echt één van de beste bands van de wereld”, aldus Jerney) en later bij Earth & Fire. Bert is in alle opzichten haar steun en toeverlaat. Bijna automatisch ondersteunt hij even haar hand als ze haar lippen bijwerkt, vult hij haar zinnen aan als het formuleren iets te langzaam gaat naar haar zin. Godverdorie wat een nare ziekte is het.

(BIJNA) ALLES KAN NOG

Jerney: “Sinds kort ben ik ambassadeur van de Parkinson Vereniging. Ze zijn wel blij met een ‘bekend gezicht’. Prins Claus was misschien iets te hoog gegrepen, maar mij hebben ze weten te strikken. Ik ben nu een paar keer op een bijeenkomst van ze geweest. Ik hoef daar niet zo veel te doen, eigenlijk alleen maar aanwezig te zijn. Zo willen ze laten zien dat je niet

Met Lorenzo Ledel van *Vision*.

afgeschreven bent als je Parkinson hebt, en dat je er ook nog goed uit kan zien. Veel patiënten hebben de neiging de boel maar een beetje te laten verslonzen. Doe dat niet, straal ik dan uit, er is geen enkele reden om er niet mooi uit te zien.”

Jerney heeft vóór het diner een pilletje ingenomen. Het moet haar wat minder stram maken. Het effect is dat ze op een vertederende manier juist extra beweeglijk wordt. Ze swingt nog steeds, maar dan anders...

PARKINSON

Parkinson is een ziekte, waarbij zenuwcellen in de middenhersenen langzaam afsterven. De hersenen regelen het bewegen zoveel mogelijk automatisch, net als een automatische piloot in een vliegtuig. Alle onderdelen worden vanzelf goed op elkaar afgestemd. Bij de ziekte van Parkinson hapert de ‘automatische piloot’, zodat het bewegen minder vanzelf gaat en bewuster moet gebeuren. De soepelheid verdwijnt en alleen de hoognodige bewegingen blijven over, zodat het totale bewegen verschaalt.

De Parkinson Vereniging, waar Jerney ambassadeur van is, zet zich in voor een zo goed mogelijke kwaliteit van leven voor alle mensen met de ziekte van Parkinson (dat zijn er zo’n 40.000 in Nederland). Natuurlijk hebben ze geld nodig... Donaties kunnen overgemaakt worden op giro 37.87.700 t.n.v. Parkinson Vereniging te Bunnik. www.parkinson-vereniging.nl

BRIDGES IN DE PREMIER LEAGUE

Visrestaurant Bridges van Hotel The Grand in Amsterdam is aan een nieuw hoofdstuk van zijn historie begonnen. Executive Chef Joris Bijdendijk, die als souschef werkzaam was bij Le Jardin des Sens van de gebroeders Pourcel in Montpellier, leerde ooit het vak van Ron Blaauw. Joris geeft sinds kort leiding aan de keuken van Bridges, die tevens de signatuur draagt van zijn vroegere leermeester. Ron Blaauw is het ‘gezicht’ geworden van het restaurant, dat officieel dan ook ‘inspired by Ron Blaauw’ achter de naam heeft staan.

Ron Blaauw (l) en Joris Bijdendijk

Bridges verrast weer volop, mede door de bijzondere wijnkeuzes van sommlier Jasper van den Hoogen.

Zie ook pagina 60 en 61 van deze *Vision*.

MAYBE TOMORROW MAYBE TONIGHT
(EARTH & FIRE, 1973)

When the time will come
that the birds return
the season is on the turn
and the blossom
is adorning the land
My loneliness, my darling will come to an end

Maybe tomorrow, maybe tonight
It's such a wonderful feeling
When your back on my side

When the sunshine
so bright and clean
will make trees turn into green
our love will turn into what we intend
my loneliness my darling will come to an end

Maybe tomorrow, maybe tonight
It's such a wonderful feeling
When your back on my side
Maybe tomorrow, maybe tonight
It's such a wonderful feeling

The time has come
that birds returned
the season is on the turn
and blossom is adorning the land
My loneliness, my darling will come to an end

Jerney Kaagman met steun
en toeverlaat Bert – “een
geweldige kok”, zegt ze.